

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Katedra sociologie

Bariéry spjaté se studijní neúspěšností studentů vysokých škol

Přílohy k BP

Autor: Martin Lelek

Studijní program: B0134A250008 Sociologie

Forma studia: prezenční

Vedoucí práce: PhDr. Miroslav Joukl, Ph.D.

Hradec Králové, 2022

Přílohy

Příloha 1: Rozhovor s Bětkou

Délka rozhovoru: 30 min 24 sec

T – tazatel, R – respondent

XXX – skrytá informace, ??? – těžko srozumitelné

[00:00] T: Tak já zapnu nahrávání ... bezva! Ták, hele, na začátek se tě zeptám, jak dlouho už studuješ sociologii?

[00:08] R: No, teď už by to mělo být čtvrtým rokem.

[00:11] T: Supr. To sedí. Tak jo, kdy si naposled byla ve škole? Myslím tím jakoby na výuce, jo, ať už prezenčně nebo distančně.

[00:25] R: No, jako neřeknu ti to úplně přesně, protože teďka mám ... -

[00:29] T: - Dobrý, to je úplně v pohodě...

[00:30] R: Si to úplně ne to ... ale tak zhruba měsíc zpátky?

[00:33] T: Ok ok ok, paráda. To seš na tom hodně dobře! ... Jako občas, třeba {jméno} tam byl naposled nějak před rokem, takže ...

[00:46] R: Jo takhle, no tak to jsem na tom teda líp no...

[00:49] T: No ... takže pohoda. Kolik času trávíš asi teďka jako momentálně ve škole? Máš ještě vůbec nějaký ty (předměty), nebo vlastně asi už nemáš, ne?

[01:00] R: Mám, nebo teď, úplně vysloveně teď už nemám, ale poslední semestr to byla tak hodinka až dvě času, měla jsem toho Tučka, takže jen tyhle předměty a tím to hasne.

[01:13] T: Hm, jasně jasně. Znáš, znám, super ... ok! Teď trošku k bydlišti. Nezajímá mě přímo jakoby místo, kde bydlíš, spíš mě zajímá, jestli bydlíš na kolejích, na privátě, tzn. prostě nějaký byt, ať už s kámošema nebo prostě s někým, nebo třeba u rodičů? Jak to máš?

[01:39] R: Bydlím v bytě s mamkou.

[01:46] T: Aha, supr. Takže vlastně s rodičema. A bydlíš přímo v Hradci, nebo do jakých kilometrů?

[01:57] R: Bydlím zhruba 90 ... 90 kilometrů od Hradce.

[01:59] T: Ty p***, to je masakr ty bláho.

[02:03] R: Takže když potřebuju do školy, tak dojíždím, dřív jsem teda byla na kolejích, že jo. No a teď už dojíždím, když je potřeba.

[02:09] T: Tak jo. Hele, teďka se přesunem k volnému času, zájmům a tak. Vlastně zajímalo by mě, co je jako teď taková kromě teda jakoby školy, kterou ty už teďka máš

spíš jako učení, že jo, ale jakoby čím teď plníš volnej čas, to tak jako děláš, když něco děláš?

[02:37] R: No, já vlastně díky koruně, když ještě nebyla ta škola, tak nějak bylo hodně moc volnýho času a tak. Jsem začala chodit tak nějak různě po brigádách až se z toho stala práce na HPP vlastně na personálním oddělení, což je docela trošku aspoň blízko sociologii ... takže pracuju no vlastně na klasickej hlavní úvazek.

[02:58] T: Hej, to je hodně drsný! To je kůl.

[03:03] R: Takže moje pracovní doba je tak od sedmi od osmi do čtyř do pěti do odpoledne a pak už –

[03:09] T: - ty kráso!

[03:09] R: Pak už toho času moc jako není. A to se spíš tak nějak jako kreativní vybíjím spíš, takže ...

[03:15] T: Hmm, a jak třeba? Co děláš, když se kreativně vybíjíš?

[03:21] R: No, kreativně. Jelikož mám hodně vychozenejch koníčků, mám vychozený klávesy, sbor, malování, výtvarku a tak ... Takže spíš si tak jako maluju, občas klávesy no, prostě podle času a nálady.

[03:36] T: Hmm, jasný, hustý! Děkuju moc! Co máš v plánu po škole? Ať už jakoby v nějaký kariérní rovině, obecně prostě, nebo studijně ... prostě nějak plány jaký máš?

[03:56] R: No, takhle. Jako ještě, než jsem dostala datum státnic, a tak nějak, že jo, tak jsem měla velký ambice a dala jsem si přihlášku do Brna na, ježiš, jak se to jmenuje, „Sociovědní politika a lidský zdroje se zaměřením na personální management a organizaci čehosi“, nevím. Takže jako mám přihlášku, ale fakt jenom jako kombinovaně, jo, ne prezenční studium. Jinak myslím si, že minimálně na další období je mym takovým budoucím plánem ta práce, protože mě to docela baví a nechci se toho úplně vzdát –

[04:41] T: - Jasný jasný ...

[04:42] R: Takže ta práce/škola a uvidíme, jak to vyjde všechno.

[04:48] T: OK, kůl! Tak snad ti všechno vyjde, jak si budeš představovat! Paráda ...

[04:51] R: Díky, díky.

[04:42] T: Jak se ti dařilo/daří skloubit studijní a mimostudijní život?

[05:02] R: No ... je to docela náročný, protože s covidem sem ze školy úplně vypadla z nějakýho učení. A udělat z něj opět prioritu je dost náročný, jo. Ale jde to, ale jde to zas. Když to vezmu skrz tu práci, mám na to a vim, že to směřuju hodně tam, ale musím říct, že mi vycházejí vstříc. Řeknu: „jedu do školy“, seberu se a jedu, jo. Není problém si to kdykoli nadělat prostě, ta škola (ale myslela práci) mi to umožňuje prostě. Je to fakt spíš taková nějaká osobní psychická obtíž.

[05:41] T: Hm, ok, tak jo. Díky moc. Hele, teďka přejdem k rodině, vlastně je to asi ta úplně nejdůvěrnější část, co tady budem řešit, takže kdybych se ptal na něco, co ti není příjemný, nebo prostě nechtěla mi něco říct, tak není problém, jo?

[05:59] R: Jo, dobře...

[05:59] T: Vlastně mě jenom zajímá, jak vypadá tvoje rodina, nebo vlastně tvoji nejbližší, který nejčastěji vídáš? Ty si říkala, že vlastně bydlíš s mamkou, že jo? (souhlas respondentky) Máš ještě třeba nějaký sourozence?

[06:17] R: No, bydlím s mamkou přesně tak. Tatku mám, ale bydlí ve stejném městě, takže když je potřeba, tak ho vídám úplně v pohodě, jo. Jako bydleli jsme spolu hodně dlouho, asi do mejh 15/16, takže to to ... a brácha mám vo 7 let staršího, akorát teď úplně se s ním nevídám pravidelně no, je to takový ... -

[06:46] T: Jasný, tak to je pochopitelný asi. A jestli se ještě můžu doptávat – myslíš, že bys mi mohla říct aspoň třeba v jakým oboru rodiče makaj?

[06:57] R: Moje rodiče jsou oba vlastně jenom vyučený, takže mamka je vyučená švadlena a pracuje v tom oboru, a tatka je vyučenej truhlář a ten je vlastně živnostník, jo, ale truhlařina taky. A brácha ten má taky truhlařinu no, po tatkoví vlastně. Takže všichni to jsou výučňáci ...

[07:21] T: Hustý! Díky, bezva! Teďka přejdem ke studiu, nejdřív jako z obecnější vlny, pak se budu ptát trošku na tvoje názory jako na UHK jako takový a třeba na vyučující a tak, a pak vlastně budem končit nějakým takovým spíš filozofickým zaměřením, ale není to nic jako to, složitýho... Ták! Je pro tebe důležitý vystudovat vysokou?

[07:50] R: Jako hrozně důležitý to pro mě ze začátku bylo jo, když už jsem nastoupila, tak jsem to chtěla vystudovat. Musím říct, že teď jakmile jsem přičuchla k tomu, že mám práci, nikdo ten titul nepotřebuje, (tazatel: „jasně“) nechci teď jako aby to vyznělo nějak blbě (uklidnění tazatelem, že je to v pořádku), ale co si budem, není to úplně nejhůř placená práce a všechno to jde dobře i bez toho titulu, tak to trošku kleslo. Ale zase jsem v cílový rovince a teď teda jako na hec prostě bych to chtěla dokončit no.

[08:23] T: Hm, chápu chápu, ono vlastně už to máš, kolik, ani ne měsíc, že jo... teda už tejden spíš. No tak jo, a proč ses vlastně původně rozhodla jít na vejšku?

[08:35] R: Tak jako vesměs to byl hlavně ten důvod, že původně mám gympl a co s tím, vid', člověk s gymplem, že jo. Nic, žádný zaměření, žádněj obor nic no.

[08:50] T: Hm, jasně. Jo, to chápu no, mám to úplně stejně, takže ... takže tak! A proč sis vlastně vybrala UHKčko a celkově sociologii a sociologii na UHKáčku?

[09:07] R: No tak UHKčko hlavně z toho důvodu, že já velký města jako Praha, Brno, tam je všeho moc, ty sem vyřadila, sem nechtěla do Prahy a do Brna. Takže jako z lokality, protože dojezd, no, pro mě dobrá ... teda takhle – sem od začátku řídila, mám svoje auto, jo, takže za mě dobrý. Kdybych měla třeba dojíždět vlakem, tak to je docela z Brodu na nic, jo, musím říct ... ty spoje. (souhlas tazatele) Takže jelikož jsem jezdila autem, za mě skvělá dojezdnost, skvělá lokalita, to město je úplně báječný, to mě nadchlo, ale ... takže tak, proto UHKáčko. Samozřejmě zkoušela jsem i jiný školy, nevím, v Jihlavě, Pardubicích a tak, ale vyhrálo to UHK, kam vlastně já sem měla i

nejvíc přihlášek, jo, asi tři. Na nějaký ještě učitelství a tak. Mimochodem na to navazuje i tvoje další otázka, já sem vlastně zkoušela i jiný obory, na který jsem se taky dostala na nějaký vzdělávání a tak, ale sociologie mě tak nějak jako ... bylo to něco jiného a hlavně nadchla mě už na gymplu, když jsme se učili sociologii, byť pak ve skutečnosti na vejšce sem zjistila, že je to úplně vo něčem jiným, než mi ukazoval ten gympl.

[10:24] T: Jo, Hele ale máš dobrý, že ste to na gymplu třeba měli. My jsme na gymplu měli práva, ekonomii a filozofii a sociologii vůbec, takže aspoň, že jste si o tom říkali ... -

[10:34] R: Ne tak dopodrobna jako ty práva, co říkáš, nebo tu filozofii, tu brali všichni podrobně, sociologie mi přišlo dost povrchově, ale i tím to, že to vůbec existuje, bylo fajn zjistit. (přítakání tazatele) ... Ten původ to má asi z toho gymplu no, že mě to tam nadchlo.

[10:58] T: Jo, jo, tak jo. A teď taková jenom funny otázka – k čemu podle tebe sociologie je dobrá?

[11:12] R: (smích) Jako já nevím. Já ti na to můžu tak vtipně odpovědět, že mně přijde, že jako zlepšuje svět, jo. Tím, že se rozvine jakýkoli téma, tak teda jde sociolog, udělá nějaký báječný výzkum a řekne: „O dost lepší by to bylo, kdyby to bylo takhle!“ a hned je svět růžovější. (smích) ... Takže asi tak no.

[11:47] T: Hele a co si užíváš na tom studentském životě? Na tom studentskym lifestylu, kterej prostě na tý vejšce je?

[11:56] R: No, asi můžeš taky i ty posoudit, takys to řešil v sociologii, že sociologie je obor, kterej má docela málo předmětů, takže v tý škole oproti třeba, já nevím, nějakým učitelkám, nemusíme trávit tolik času. Takže to množství volného času, kterej můžeš využít úplně jinak je báječný! Ale když bych to měla vzít jako i z druhý strany, tak mě hrozně baví, jak sociologie prostě mění pohled na svět. Já jsem takovej konzervativec a ta sociologie jako otvírá oči a tak no.

[12:31] T: Hm, jo, určitě ... tak jo. Je něco třeba ještě, kdybych se k tomu měl vrátit, je ještě něco, co se ti třeba naopak nelíbí na tom bejt studentem?

[12:43] R: Vysloveně nelíbí ... to bych asi neřekla. Já nevím, zase se odkážu asi na ten covid, že sem taková jako zklamaná, že ten vysokoškolskej život v prváku, než se člověk okouká, a v druháku přišel covid no, tak co na to říct ... vysokoškolskej život jsem asi moc nestihla, ale to asi nemůžu brát tak obecně, když je to vlastně kvůli situaci no.

[13:09] T: Hmm, no vlastně je fakt no, že my sme si toho moc neužili no. Je to ... -

[13:15] R: - No vám to přišlo vlastně už pomalu v prváku...

[13:17] T: No jo jo, v prváku, vlastně v druhym semestru no. Tak nějak no, jo. Co už no, bohužel to zpátky nevrátíme ... Co se ti líbí na UHKčku? Jako teď už tam, že jo, nějakým čtvrtým rokem seš ... co se ti na tom líbí, co ti na tom přijde fajn, na tom studiu třeba, celkově jako na tý univerzitě? Nebo co se ti naopak nelíbí, jestli to můžeš nějak zhodnotit...

[13:48] R: Na tý univerzitě se mi docela líbilo původně to prostředí, pak sme se přesunuli na E, že jo... Ale jako Běčko bylo hezký, i ta lokalita, i to umístění mě prostě bavilo, že je to prostě ta starší budova, mně to prostě k tý filozofický víc sedělo a dávalo to prostě naprostej smysl. Takže jako, co se týče jako fyzický... tohodle, tak dobrý, to se mně moc líbilo. Na jednu stranu, což si možná budu protiřečit, se mi líbí přístup učitelů a na druhou stranu nesnáším přístup učitelů.

[14:26] T: Hmm, kdybys to mohla nějak vysvětlit jako blíž? Trošku přiblížit? (smích)

[14:28] R: Tak já jakoby od, když to vezmu od malinka, tak sem spíš na takový rodinný instituce, jo. Gympl sem si vybrala malej, protože nás bylo ve třídě 20 a celkově nás na škole bylo málo, takže potom, když jsem šla na UHK, tak mě hrozně bavilo, že vlastně i tam je to takový rodinný, jo, že nás tam není miliony a to. A i ty učitelé působili tak, že když se na tebe podívali, tak ty si měl pocit, že věděj, kterej ty seš a tak. A i ten zájem tam je, když je potřeba tak ti pomůžou se vším, jo. Ale z druhý strany ten ... možná to není ani téma učitelem, ale tím nastaveným systémem, kolikrát sem válčila s nějakýma problémama ve STAGu, viz jsem si myslela, že jsem si zapsala předmět, a na konci roku, když mi ho měl zapsat (myslela asi zakončení předmětu od vyučujícího), tak jako „jéé, vy ho nemáte zapsanej!“, tak jak se tohle stalo ...

[15:24] T: Aha! Ok, k tomudle se taky ještě pak nějak dostanem, k takovejmhle jako problémům ... -

[15:28] R: - Takže jako takový některý ty systémový věci sou tam nastavený, dle mýho názoru, trošičku, trošičku blbě.

[15:37] T: OK, tak jo. Jakej máš vztah s vyučujícíma, třeba?

[15:45] R: S vyučujícíma ... no jak říkám. Jako mě baví, že tě ty učitelé znaj, nebo máš z nich pocit, že tě znaj. A jako osobně, já nejsem moc konfliktní typ, takže já asi bych neřekla nikoho, s kým bych měla vysloveně problém, jo. Možná, když řeknu, tak se způsobem výuky, se kterým se neztotožňuju, nebo jako ... s panem XXX sem měla často dost problém pobrat, co mi ten člověk chtěl prostě říct. (smích) Ale nebylo nic, jakože bych měla s někým konflikt, prostě mi nevyhovoval způsob výuky, takže asi tak. No, ale to je asi takový subjektivní a nemůžeš to brát jako špatný, že jo...

[16:34] T: Hele, když bysme ještě zůstali chvíli u těch vyučujících ... myslíš, že jsou adekvátně kompetentí? Jako akorátně, nebo ... nechci říkat dostatečně, protože bych ti jako asi implikoval nějaký ...

[16:51] R: Já asi, myslím si, že jo, že jsou kvalifikovaný i kompetentí, ale prostě podle mě někteří jsou až tak moc, že to neumí předat. (tazatel souhlasí) Jo? Že právě to třeba pan XXX, bylo vidět, že ten chlap zná toho hodně, zná všechno, ale pak jako neumí to podle mě jako ...

[17:15] T: Nooo, jasný no. On tam občas měl trochu chaos v tý hlavě, že chrlil všechno bez filtrů no. (smích) Pamatuju na jeho zkoušky, ty trvaly vždycky třeba 4 hodiny ty v***. (smích) ... no masakr. Ok, hele co spolužáci? Jakej máš vztah se spolužákama, nebo měla, nebo máš?

[17:39] R: No, spolužáci, tak jako všude, měli jsme svoje kolečko, že jo, a to kolečko prostě se vidáme do teďka s holkama. S některejma víc, s některejma míň, přece jenom jedna šla studovat dál do Prahy, že jo, druhá bydlí v Pardubicích, třetí bydlí v Hradci, já jsem na Vysočině 90 kiláků, takže to vidání úplně jako není na pravidelný bázi, ale jo, bavíme se spolu, vidáme se a vztahy si myslím, že máme báječný s tím kolečkem, co to no... co jsme se bavili předtím.

[18:15] T: Jo, ok. Tak jo... Jak bys zhodnotila, kvalitu už si říkala, že asi jako dobrý, ale třeba náročnost výuky a teda spíš studia sociologie na UHKčku? Už jsme se taky k tomu trošku dostali, si říkala, že vlastně tam není tolik jako předmětů, že jo?

[18:41] R: Já osobně si myslím, že jako jsou náročnější předměty, všichni jsme měli SPSS, a pak jsou jako méně náročný předměty, ale myslím si, že to není až tak náročný, že to prostě ... Nemám porovnání jo, nemůžu říct, že tenhle obor je v tomhle náročnější jo, nemám prostě s čím to porovnat, ale osobně si myslím, že třeba jako nějaká doktořina je o dost náročnější. Že sociologie až tak náročná není.

[19:09] T: Jasný, na tom se asi shodnem. Myslím, že by měli všichni, ale tak ..., vyučující by na to občas měli asi jinej názor, ale to jejich ... jejich věc. (smích) Tak ... napadnou tě třeba nějaký jako přednosti, co se ti jako na naší katedře jako líbilo?

[19:38] R: Na naší katedře líbilo ... já se asi budu furt opakovat. Já nevím, že je to takový malý, takový rodinný, každěj ti se všim pomůže, ta paní XXX, žejo, to musím vyzdvihnout ...

[19:50] T: No jo, ta jo! Oni nám ji teda teďka nahradili ...

[19:51] R: No jo, to jsem taky teď zjistila ... nějaká XXX, jestli se nepletu.

[19:55] T: No, nějaká ... upřímně nevím přesně, jak se jmenuje. Každopádně je to trochu někdo jiný než paní XXX.

[20:02] R: Noo, paní XXX je zlatíčko! Jo, takže tenhle přístup, to se mně na naší přímo na katedře nebo to tak líbí.

[20:14] T: Hmm, oukej. Hele, ještě k té výuce – je něco, co bys třeba ráda změnila na pojetí té výuky? Na tom stylu té výuky té sociologie tady na UHK?

[20:26] R: Hm, teď jako nevím, jestli se to může ... nejsem si jistá, jestli já to můžu brát jako nějak obecně, jak jsem říkala, u mě je to fakt učitel od učitele, u někoho bych neměnila vůbec nic, a u někoho bych změnila všechno, takže ...

[20:43] T: Jo, tam si vlastně zmiňovala toho XXX, že jo...

[20:44] R: No, ale myslím si, že jako vesměs dobrý. Mně se líbí, někde to třeba tak není, jo, že u nás měl téměř každěj nějaký podpůrný materiály, prezentace a tak. I to, že ti daj všechno k dispozici, jo. Třeba mám kamarády, který mi říkali: „já si musím koupit tydle a tydle skripta“ a já sem na UHKčku třeba nekupovala žádnou knížku. Jo, když už tak jsem to vzala v knihovně, nebo i ti řeknou: „stáhněte to támhle támhle“, nebo ti to přímo daj na nějakěj ty olivě, nebo dobře, to my nemáme, tak na moodle, že jo, k dispozici. A to je jako podle mě dobrý.

[21:22] T: Jo, s tím souhlasím, je to tak. Ok, asi k tomuhle všechno. Teďka taková trošku ta filozofičtější v úvazkách část – co podle tebe znamená, co si tak jako představíš, když se řekne, že někdo je úspěšný student? Co to podle tebe je?

[21:44] R: Úspěšný student ... Jako podle mě každý student je úspěšnej, když to nevzdá hned po první týdnu, ale má tu snahu a to. Jinak samozřejmě úspěšnej je ten, kdo to dá a dokončí, že jo. A úplně podle mě nezáleží na tom, jak dlouho to trvá, když to ukončí, tak jako dobrý, úspěch, ukončeno.

[22:03] T: Jasný, dobrá ... Á ještě k tomudle dotaz – myslíš si vo sobě, že seš úspěšná? Úspěšná jako studentka teda...

[22:13] R: Myslím si jako že nejsem nějak jako závratně výjimečně to, ale úspěšná jsem jako, zatím se mi všechno daří, všechno sem tak nějak ... byly předměty, který jsem vzdala po první přednášce, jo, ten nějaký ... co to bylo? Ekologii? Kterou jsem si představovala dost jinak a po první přednášce sem ji vzdala, ale to si myslím, že úplně nesouvisí s nějakou moji osobní úspěšností, spíš mi to nesedlo, a tak jsem si zvolila dobrovolně, že prostě nechci a tak no.

[22:47] T: Určitě, určitě. Ták, teďka k těm takovejším okolnostem ... řešilas někdy něco jako, ať už to byl nějaký problém, nějaká nepříjemnost, nebo jak já říkám, nějaká prostě situace, která měla nějaký negativní vliv na tvoje studium?

[23:11] R: Hmmm, asi covid! Myslím si, že je to ??? odpověď, ale ... jo, a to po všech směrech. Mně osobně třeba ta online výuka, jak se na to přešlo, tak supr fajn, ale já sem se vůbec nemohla soustředit, jo? Jak je to osobně ve škole, tak je mi to, nevím, jsem taková, že mi je blbý vypnout úplně ... ve škole sedíš a aspoň posloucháš, ale doma? Pustila jsem počítač a po zbytek přednášky jsem ho neviděla, po dvou a půl hodinách jsem zjistila, že už jsem tam poslední. (smích) Takže jako za tý online výuky jsem se jako nedonutila udělat vůbec nic a vypadla jsem z veškerýho učení a teď se do toho dostat zpátky je hrozný.

[23:58] T: Je to těžký, je to těžký, též to tak mám. A vyjma toho covidu? Si říkala, že ten STAG tě trošku tak jako zlobil občas?

[24:10] R: Ten systém ve škole myslíš? Ten STAG jo? (souhlas tazatele) No, to bylo takový docela překvapení pro mě. Já jako nepopírám, že to mohla bejt moje chyba, že sem to nezapsala, ale nějak sem prostě věřila tomu, že to mám zapsaný, že to tam prostě je. Nebylo. Bylo to takový divný.

[24:39] T: Jasný no... ono se to asi může nějak stát asi ... a řešilas to s někým ve škole? Asi jo, že?

[24:33] R: Jako psala mi paní referentka, že teda jako jestli chci, že ať si, co nejdřív a tohle ... Ale já sem tam měla ještě problém s jedním předmětem a říkám, že nebude to, že by byl jako jeden člověk, kterému to nezapsali, tak že by řekli: „jo, tady to máte, my ti to zapíšeme“. Věděla sem, že to bude náročnější kolečko a já sem taková, co si budem, trošičku lenivá, takže sem si říkala, že při představě, že bych tady obcházela nějakýho vedoucího katedry a támhle tu a támhle tu, tak jsem si to radši zapsala znova.

[25:07] T: Jasný, to chápu. Ok, u těchto problémů ještě zůstanu. Myslíš si, že škola jako taková, ať už se strany vyučujících, nebo prostě někoho jiného, nabízí jako adekvátní pomoc při řešení jakékoliv studijních problémů? Nebo ne nutně studijních, ale mající vliv na studium?

[25:32] R: Jako já osobně jsem až tak moc problémů jako neřešila, takže nevím, jako co by, jak by se vlastně škola, nebo i učitelé stavěli, kdybych přišla s nějakým jako fakt větším problémem, jo. Ale tváří se to jako dobře. Vim, že i na začátku nám jako říkali, že, nevím, když to vezmu i, jestli třeba tys to postřeh, asi tolik ne, ale že když otěhotníš, stopneš si studium jo ...

[26:05] T: Joo, říkali, taky si to vybavuju no ... (smích)

[26:05] R: Takovýhle informace ... minimálně ti o tom všem řekli, jo. Že ty informace tam jako jsou, nebo takový to, ježiš, centrum psychologicko, pedagogicko, nějaký poradenský ... něco takového prostě, jo, že to prostě je k dispozici, nevím, jak to funguje všechno, jestli to nejsou jenom planý řeči, ale minimálně ti o tom říkají a to, takže tak. Nemůžu říct, jestli to funguje nebo ne, jestli je to dobrý nebo není, ale je to.

[26:38] T: Jasně ... dobrá, supr, díky moc. Hele a teďka vlastně už se dostáváme do takového finále. Už jenom takový srandičky, asi spíš jenom pro pobavení sem to tam dával ... Myslíš si, že sociologie pro tebe, že sis jako vybrala správně, že to byla správná volba?

[26:55] R: No, jako když to porovná s tím, co sem si vybírala původně, jo, nějaký učitelství a tohle, a když si představím dnešní děti, že bych to všechno seřezala a na hromadu, tak ano, sociologie byla báječná volba. (smích) Jinak ale to uplatnění, to byl teda asi krok špatným směrem, pro mě, jo. To uplatnění já sem z malého města, tady jako sociologie je, spíš většina lidí mi řekne: „Jo sociální práce jo?“ – no tak to ne, to ne! Jako možná, že když se přestěhuju do Prahy, tak mě někdo bude brát jako sociologa, ale jinak jako co se týče uplatnění nějakého, tak je to, pro mě osobně, krok vedle.

[27:41] T: Jasný no.

[27:42] R: Ale nějaký jako pohled na svět, a jestli mě to bavilo a takhle, tak to jo. Mně to studium přineslo jako z nějakého toho osobnostního hlediska růstu docela dost.

[27:54] T: Jo? Tak jo. Je něco, co bys změnila za celou tu dobu studia sociologie? Nemusí to být jako nutně ve škole, jo, může to být fakt jako cokoli, co bys dělala jinak, nebo co bys prostě ... jestli je něco, co bys ve svém životě, za ty poslední 4 roky, co si seš tady, jestli bys něco jako změnila zásadně třeba?

[28:18] R: Jako, teď budu znít jako nějaká stará paní, jo, ale víc bych si ten život užívala jako jo, když vidím, co všechno mi uteklo, tak už v tom prváku prostě bych si ten vysokoškolskej život, o kterým všichni tak básnili, vim že tam ta možnost byla, že sem to to, a fakt bych si to užívala tak, abych prostě měla na to ty hezký vzpomínky. I v tý škole, tam jsou různý ty, že jo, to shlukování a takhle, myslím, že sem byla tak na dvouh a to jsou téměř, když nepočítám tu covidovou dobu, každé měsíce a tak. Jenomže teď už zase dojíždět někde 90 kiláků jenom proto, abych si tam dala někde kafe, protože bych řídila tak ... (souhlas tazatele) Takže asi bych si to víc užívala no.

[29:05] T: Supr, tak jo. Hele a teďka ještě taková poslední, kdybys mi řekla nějaký ... máš nějaký jako třeba svoje životní motto, nebo jakoby, napadá tě třeba něco, čím bys, jako když něco řekneš, že by tě to jako popsalo, nějak jako vystihlo? Tvoje nějaký gró? (smích)

[29:25] R: Ty jo, no, tak nad tím sem jako nikdy nepřemejšlela. Já sem takovej typ, kterej jakoby neplánuje, jo. Já všechnu beru tak, jak to přijde. Takže asi něco v tom stylu no, prostě beru věci tak jak jsou.

[29:42] T: Oukej oukej, stocismus je dobrej. Tak jo... tak to je asi hele všechno. Je něco, co jsme neprobrali, zapomněli, něco, čemu jsme se mohli věnovat víc, ale já jsem tomu ustříhl čas?

[29:58] R: Hele, já myslim, že to bylo všechno docela jako plnohodnotně zodpovězený. Takže tak, se mi zdály dobrý ty otázky, sem se i docela pobavila (tazatel děkuje) a zamyslela se sama nad sebou, takže dobrý!

[30:11] T: Díky moc, díky moc! Já sem taky spokojenej, myslim, že všechno, co jsem potřeboval zjistit jsem zjistil. Díky moc, kdyby cokoli, kontakt na sebe máme, já se loučím a vypínám nahrávání!